

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: SPISATELJICA KOJA NIKAD NIJE PISALA

Jedna od prvih stvari koje sam shvatio bila je da izdavački posao nikad neće ostaviti čisti narativ netaknutim. Prije ili kasnije novac će naučiti sustav kako proizvoditi vjerodostojnost.

Danas je netko razotkriven.

Nije ukrala roman.

Ukrala je riječ koja ga pripovijeda.

Jedna žena objavljuje knjigu. Naziva je svojim prvim ljubavnim romanom. U videu, gotovo u suzama, govori svojoj publici:

„Napisala sam je sama. Umjetna inteligencija mi je samo pomogla da je ispravim. Ideja je u potpunosti bila moja.”

Ljudi joj vjeruju.

Plješću.

Onda otkriju da je „ispraviti” značilo nešto posve drugo.

Umjetna inteligencija nije popravila zareze.

Napisala je knjigu.

Ona je napisala zahtjev.

Moj vlastiti put nikad nije bio stvoren za publicitet. Bio je stvoren za nešto mnogo manje privlačno: plaćanje pune cijene onoga što opisujem.

Osamnaest godina u pravoj kompaniji.

Ne ideja koju je proširila umjetna inteligencija, nego život koji je proširio otac koji je prije mene već uložio četrdeset godina svojega.

Što razdvaja osobu koja piše od osobe koja daje da joj se piše?

Ne tehnologija.

Tehnologija je samo alat, nimalo drukčiji od pisaćeg stroja pedesetih godina.

Prava je razlika u tome postoji li tijelo iza riječi.

Tijelo koje je prošlo kroz ono što riječi opisuju.

Tijelo koje je svaku rečenicu platilo godinama, pogreškama, disciplinom, žrtvom, pobjedama i porazima.

Njezina se knjiga prodaje kao obećanje ljubavi.

Zajamčen uspjeh.

Jer najstariji oblik publiciteta oduvijek je bio isti:
obmana.

Ljudi je rijetko prepoznaju.

Jednostavno postanu njome opčinjeni.

Upravo zato moj narativ nosi drukčiji slogan:

„Račun koji vrijeme ispostavlja onima koji su vjerovali da ga mogu platiti kasnije.”

Nikad neću biti slavan.

Nikad neću biti bogat.

Ali bit će me nemoguće zaboraviti.

Ferdinando Frega